

DEBRECZEN

A DEBRECZENI ÉS HAJDUMEGYEI FÜGGETLENSÉGI PÁRT HIVATALOS KÖZLÖNYE.

ELŐFIZETÉSI ÁRAK:

Helyben: félévre 5 kor., negyedévre 2 kor. 50 fill.
Vidéken: félévre 8 kor., negyedévre 4 kor. — fill.

FŐSZERKESZTŐ:

BENEDEK JÁNOS.

FELELŐS SZERKESZTŐ ÉS KIADÓ:
SZÉKELY IMRE.

POLITIKAI ROVATVEZETŐ:

Dr. BOROSS LAJOS.

SZERKESZTŐSÉG ÉS KIADÓHIVATAL:

Debreczen, Főtér 42. szám. Lamprecht palota,
első emelet, az udvarban.

Döntő csata előtt.

Debreczen, márcz. 3.

A másfél éve folyó parlamenti háboru végéhez közeledik.

Döntő csata előtt állunk.

Nemesebb ügyért nem vívtak még csatát a magyar törvényhozás csarnokában, mint az, a melyért ez a harc kezelt.

Egy államalkotó nemzetnek nemcsak legdrágább kincse, hanem léteivel összeforrott legfőbb feltétele a nemzeti nyelv s annak az államélet minden vonalán, tehát az állam véderejében is teljes érvényesülése.

Van-e oly sivár lélek ebben a hazában, van-e oly romlott szívű és romlott elméjű magyar ember ezen a világon, a ki ne óhajtaná nemzeti nyelvének diadalát a magyar hadseregben? Avagy lehet-e azt a hadsereget magyarnak tartani, a melyet idegen szóval, idegen szívvel, idegen emberek vezényelnek?

Hálát adok az én nemzetem léteinek, hogy ezt az épp oly magasztos, mint egyszerű és természetes gondolatot s a nemzeti hivatás főlemészto öntudatát közel négy évtized nyomasztó zibbadása után végre felébresztette a magyarság

le kében s a nemzeti erő a maga hatalmas arányaiban megnyilatkozott a parlamentben és parlamenten kívül egyaránt.

A másfél esztendő óta folyó parlamenti küzdelem nem hozta meg a remélt nemzeti vívmányok teljességét, de eredményezett két becses tanulságot: azt, hogy az 1867-iki kiegyezés alapján Magyarország a maga legelemibb nemzeti céljait sem valósíthatja meg sohasem; és azt, hogy a magyar nemzet léteivel összeforrott követelményeket ideig-óráig vissza lehet szorítani, de többé napirendről levenni nem lehetséges. Még ha sziklakkal elzárt sorompóba temetnék is: onnan is kitörne a magyarság fölébresztett s élni akaró lelke; s ez a nemzeti törekvés ott lesz örökkön-örökké a megoldandó kérdések között, míg csak a maga egészében legteljesebb diadalát el nem éri.

Idő, alkalom, a történelem logikája szerint meghozza még nekünk a mi vágyaink teljesedését, de az is bebizonyosodott, hogy ennek a kérdésnek minden irányban kielégítő megoldása nem a magyar parlamentben fog megtörténni.

Legalább is nem a mostani parlamentben. A hol a magyar

nemzet legszentebb aspirációit csak a kisebbség képviseli: ott dülőre juttatni e kérdést lehetetlen.

A parlamenti kisebbség az alkotmány-biztosítékot képező házszabály fegyverét ellene szegezheti ugyan a többség esetleges alkotmánytörő szándékainak, megakadályozhatja a hatalom féktelenségeit, de nem kényszerítheti a többséget olyasmire, a mit az tenni nem mer, vagy nem akar.

Ime, a nemzeti küzdelemben eljutottunk az örvény legszéléhez.

Három kormányt bukattott meg rövid egy év lepergése alatt a parlamenti kisebbség ellenállása; esztendő óta törvényen kívüli állapotban az ország, végtelen kárára köznek, egyesnek egyaránt; nemcsak visszavertük a terjeszkedni akaró szoldateszka telhetetlenségét, de nem kapta meg még a rendes ujonclétszámot se s véderőnk ziláltsága éppen most mereszi felénk ijesztő képét, mikor legteljesebb készenlétben kellene állania az esetleges világháboru küszöbén. Lejárnak a külfölddel kötött kereskedelmi szerződéseink, a nélkül, hogy azok törvényszerű megújításával foglalkozhatnánk. Nincs se önálló vámtarifánk, se vámegegyességünk. Szóval s züllés és felbomlás jelenségeit

Édes bosszu.

Irta: **Felső-Tesséri Hofbauer Olga.**

(Gróf 38 éves. Erőteljes férfiú. Házikabátban.)

Grófné 30 éves. Gyönyörű alak. Szép-sége teljében.

Peggel 11 óra.

Izissel terített asztal. Szamovárban párclog a tea.)

Gróf: Kedvesem, nem adna még egy csészével? Migrénem van.

Grófné: Szegény! Mint sajnálom! (Gunyosan.) Nemde, az előkészítő ülés az éjfelbe húzódott?

Gróf: Jól mondja, barátnóm. (Ásitva.) Ezek a gyülések...

Grófné: (közbevágtat): Rémségesen unalmasak! Az embernek folytonosan figyelnie kell, hogy minden percében hozzászólhasson. Az a rengeteg számhalmaz! Almomban is óriási számok kísértetnek! Hja, a haza érdeke, jóvalta megkivánja, hogy az adót felemeljük. Kevés a pénz. Ujabb présről kell gondoskodni. Most az irodalmárokon a sor. — Mennyire is haladtak?

Gróf (bosszusan): Az ország területén tartózkodó írókat kell összeírnom, termőképességüket megítélnem és keresetük szerint osztályoznom. Horribilis munka. (Ásitva veszi át a feléje nyújtott gözölgő teát.) Mennyit kellett tagnap is dolgoznom, beszélnem!

Grófné: Azért jött reggel hatkor haza.

Gróf: (Némi zavarral.) Banketten voltam. Az új miniszter tiszteletére rendeztük. Különben honnan tudja? Talán bizony kémekekkel vesz körül? Szobám a tulsó szárnyban van; nem zavartam.

Grófné (nevetve): Hova gondol? A mi házasságunkban? Mintaházasság! Közmegegyezés folytán kiki járhat-kelhet szabadon! Gróf (hevessen): Kérem, kérem! Mindennek van határa!

Grófné: Természetesen! Ön... írókkal értekeznek és... na... hm... a haza ügyeit rendezik, bankettekre jár. Én pedig a jóteknony egyletekben gyakorolom a jóteknonyaságot. Mindkettőnk ambicziója tökéletesen ki van elégítve.

(Inas tálcán leveleket és hírlapokat tesz az asztalra.)

Gróf (gyorsan végig nézi): Számlla a műkereskedőtől. Felhívás, hogy csak a honi gyártmányokat pártoljuk. Ez önnek szól kedvesem. Önnek, ki minden toaletjét Párisból rendeli. Jószábigazgatóm tudósítása a vadállományról. A duvadak nagyon elszaporodtak. Hajtóvadászatot rendez. Erre lemegyünk.

Grófné: És a haza ügyei?

Gróf: Pár napon szünetelhet. E levél öné. Ez meg az alispántól van. Ismét protekeziómat kéri. Ah! (Bolygallatos levélkét forgat kezében. Oldalvást feleségére pillant, ki látszólag levele olvasásába mélyedt. A borítékot mohón bontja fel s a néhány sort

sugárzó arccal olvassa. Nyelvével esztent... Végre, valahára megadja magát a kicsi! (Mondja alig hallhatóan.)

Grófné: (férje arczát élénken megfigyelve.) Szólt valmit barátom?

Gróf: Én? Dehogy! Dolly barátom a délvidéken lakó irodalmárokról örvendateszkat állított össze. (Az illatos levélkét kicsiny gombalyaggá gyürve kabátja zsebébe melyeszi.)

Inas: Méltóságos ur, a fogat előállt.

Grófné: Ily korán távozik?

Gróf: Igen, édesem. A ház teljes ülést tart, s arról nem szabad hiányoznom. Ma nem ebédelek itthon. Barátom Afrikába utazik, bucsulakomát rendez. Jancsi a gérokkomat! Megengedi, hogy itt eseréljek kabátot?

Választ be sem várva dobta le házi saccoját. Az előzető inas segítségével rendbe szedvén öltözékét, gyorsan eltávozott.

Grófné (gunyosan néz utána): Ugy, szép uram, az ülése sietsz? Mintha elhinném! Mily balgák ezek a férfiak! Azt hiszik, mindenféle mesével bekötik a szemüket! Hanem nézzük azt az illatos levélkét! (A széken heverő kabát zsebéből előveszi a kis papirgolyót, szépen kisimítja.) Igy la! Hadd tudjam, ki a legujabb vetélytársnóm.

(Fennhangon olvas.)

Kedves Niki! — Hm, ennyire vannak? — Bökezüsedért ezer köszönet! A berendezés műzülésre vall. Hálám jeléül meg-

tünteti fel állami életünk minden mozzanata.

Valóban itt az ideje, hogy számot vessen a lelkiismeretével mindenki, a kinek e szerencsétlen ország sorsa intézésébe beleszólása van.

Itt állunk a döntő csata előtt.

A Kossuth Ferencz vezetése alatt álló függ. és 48-as párt a becsületesen és hiven teljesített hazafiúi kötelesség meggyújtató és fölémelő öntudatával tekinthet vissza a nemzeti küzdelemben tanúsított magatartására. Kivettük a részünket abból, harczoltunk teljes erőnkkel elszántan mindaddig, míg a harc csak a legkisebb reménysugárt is csillogtatta küzdő fegyvereinkre.

Most is harczol e párt és harczolni fog mind az idők végéig, míg csak a magyar nemzeti állam minden idegen befolyástól ment teljes függetlenségét s a magyar állam polgárainak teljes egyenlőségét s boldogulásuk lehetőségét ki nem vivja.

Áruló az, ki a nép bizalmából kezébe adott fegyvert leteszi, vagy magától eldobja! E fegyverhez tapadhat vér, de becstelenség szennye sohase. Tisztának és szeplőtelennek kell ennek maradni s méltatlan e nemes fegyverhez az, ki azzal mellékezők, politikai cselszövények s vakmerő kalandok szolgálatába áll.

A függetlenségi és 48-as Kossuth-párt értekezletén elhatározta, hogy ellenzéki tisztéhez képest éles bírálat tárgyává teszi s méltó megrovásban részesíti az egy hónapos szünet alatt a kormány által újabban elkövetett nemzeti sérelmeket.

A bécsi miniszteri tanácskozások, a külföldi vámszerződés törvényellenes előkészítése, a választási jog reformjával tanúsított szemfényvesztés, a delegációban foly-

tatott ékes német nyelvű tanácskozások méltán hívják ki a legnagyobb ellenzéki párt jogos kritikáját. S méltó megdöbbenést keltett a kormány azon szándéka is, melylyel a házszabályokat — alkotmányunk e féltékenyen őrzött biztosítékát — erőszakosan felredobni s a szólásszabadságot elfojtani akarja s a párt ez ellen is eleve tiltakozni fog.

Ám fentartotta a párt ama korábbi határozatát is, hogy a rendkívüli eszközök alkalmazásától — az ország nyugalmanak s az alkotmányos rend helyreállításának érdekében — tartózkodik s a többség erőszakát ki nem hívja.

Viseljék a történelem s a nemzet ítélőszéke előtt a házszabályok s a kisebbség jogainak esetleges eltiportatásáért a felelősséget azok, kik a kormány erőszakosságát s ezzel alkotmányunk még nagyobb s talán végzetes megrázkódtatását előidéztek.

S a párt e hallgatólagos megállapodása megmutatja azok útját is, kik az eszményekért lobogtatott zászló alattihiúságból, személyi vagy felekezeti elfogultságból oly eszközökkel akarnak harczolni, melyek árnyat vetnének e zászló tisztaságára s kik fegyverbarátságban akarnak állni azzal a martalócz-csapat-tal, mely a magasztos nemzeti küzdelmet a pillanatnyi politikai érdek kizsákmányolására törő czéda marakodás szintjére süllyesztette.

Döntő csata előtt állunk. Mentések meg a végveszélybe sodort magyar parlamentarizmust, küzdő harczosok. Verekedjétek, mint bátor, jó vitézekhez illik: de ne fogadjátok nemesen küzdő hadsorotokba a — hullafosztogatókat!

Benedek János.

engedem, hogy holnap az álarczos bál után hazakísérj. Jelmezem: Szép Heléna. Pál Csókelőteget küld Fifi-n. — Tehát Fifi-n! A bállet starja! Ne várj kedves uracskám! A mai pásztorórát elrontom. Kitűnő eszme! Fifi-n meg én? Miért ne foglaljam egyszer én el az ő helyét? Szép Heléna kosztümje? Miért ne? Pikáns? Annál nagyobb lesz a hatás!

A vigadó termeiben le s föl hullámszik a sok álarczos. Egy oszlop mögött áll a grófné. Arczát fehérselyem álarcz, jelmezét hosszú köpeny fedi.

Grófné: Még nincs itt! Vajjon nem fog rám ismerni? Nem hiszem. Alakom ép olyan, mint Fifi-né. De im itt jön ő! Szemei mint keresnek. Haha! Kell neked Fifi-n?

Gróf fehér kalábriai gallérban; arca szabad. Keresgélve néz szertesztét. Szeme a grófnén megakadt, ki köpenyét válláról lecsusztatja. A gróf feléje siet.

Gróf (át akarja ölelni): Ah Fifi-n! Végrel!

Grófné (tartózkodva): Ne oly hevesen Niki! Majd később!

Gróf: Mily remek! Minő csodaszép! Engedje, hadd bamuljam! Vénuszi termete mily érvényre jut e fátyolszövet alatt! E vállak, e karok! Vérem forr, pezseg! Jöjjön, jöjjön, távozzunk. Rejtőzzünk el a világ szeme elől. Fogatom készen áll. Repüljünk a puha selymes kis fészekbe!

Grófné: Még nem! Itt akarok időzni! Mulatni akarok! Pezsgőt, cigányt ide! (A gróf intésére a pinczerek mindent előteremtének.)

Gróf: Édes Fifi-n, tegye le álarczát! Grófné: Nem. Nem akarom, hogy barátaim felismerjenek. Ide jönnének és mulatságunkat elrontanák. Pezsgőt nekem! Kocczintunk! Éljen a barátság, szeretet!

Gróf: Brávó Fifi-n! Grófné: Huzd rá cigány! Huzd rá more! Eszem azt a füstös pofádat! (Pezsgős poharát a czimbalomba vágja.) Te Niki, micsoda parázs jókedvem van! Hát még otthon: Tánczolgok és dalolok! Te Niki, igaz, hogy a feleséged szép?

Gróf: Szép? Rut az lelkem, akár az éjszaka. Minő szögletes! Sovány kar, láb! Brr! Milyen unalmas a szentem! Grófné (félre): A semmiházi! Gróf: Fázom, ha rá is gondolok. Grófné (félre): Bezzeg tüzelsz most. Gróf: Hát a csókja, öleléssel megfagyok mellette! Ilyen asszony kell nekem! Ilyen perzselő láng mellett sohasem lennék hűtelen. Oltárt emelnék számodra s a lábad porát is felinnám.

Grófné: Ha asszonyod oly csuf köszent, miért vetted el?

Gróf: A nyakamba varrták. Senkinek sem kellett.

Grófné (dühösen félre): Hogy hazudik!

Gróf: Tudod-e Fifi-n, hogy a pénz

nagy hatalom. Eladtam a lelkemet. Eh! félre a buval, bánattal! Huzd rá more! Igyunk Fifi-n!

(A poharak összeesendülnek. A gróf szenvedélyesen hajol a grófné felé s vállán hosszan megcsókolja. E pillanatban jelenik meg Fifi-n, arczán álarcz.)

Fifi-n (dühösen): Niki! Te itt! Egy óra óta kereslek s te ezalatt mással mulatsz. Adieu! Igy nem alkuszunk! Vagy minden, vagy semmi!

Gróf (hüledezve): Mi, micsoda? Két szép Heléna? Két Fifi-n? Melyik az igazi?

Fifi-n (álarczát lekapja): Én Fifi-n vagyok! Hogy ő ki, neked tudnod kell!

Grófné (méltósággal feláll. Kebléből kicsiny levélkét von elő): Ez mindent megmagyaráz! (Köpenyét vállán összefogva nyugodtan távozik.)

Gróf (bambán néz hol Fifi-nre, hol a távozó után. A levélkét felnyitja.) Fifi-n levele, utóirással ellátva. (Halkan olvas.) Barátom, leveleire máskor jobban vigyázzon! Továbbra jó mulatást kíván Luczie. (Felkiáltva.) A feleségem! Ó?

Fifi-n: A feleséget! Inkognitóban! (Kaczagva.) A felesége? Órahosszant udvarolt a tulajdon feleségének! Haha! Pompás! Nagyszerű! A felesége! Menjen, szaladjon, rohanjon utána! Pá kedvesem! (Kaczagva tovasiet.)

Gróf (megsemmisülten rogy a székre).

SZINAY GYULA.

1848. április 12 — 1904. márczius 2.

Elvégeztetett . .

A nehéz haláltusa véget ért, a ki-merült szervezet feladta a küzdelmet. Szinay Gyula hosszas, kínos szenvedés után tegnap a déli órákban meghalt.

Nem jött váratlanul a gyászos hír és mégis mikor a régóta rettegett vég ime bekövetkezett, megdöbbenve állunk meg s szívünket mély, igaz fájdalom szorítja össze.

Hogy a legerősebbeknek is féluton kell kidőlniök! Hogy itt kell hagyniök a nemes törekvések küzdő porondját, a melyen annyi sikert értek el s a hol kipróbált erejökre még oly sok szükség lett volna!

Uram Isten! a te utaid végére mehetetlenek és a te tanácsaid kifürkészhetetlenek!

De nem zúgolódunk, mert fájdalomunkban is hálás szívvel ismerjük el, hogy az a kiváló férfiú, a ki ma már ravatalon fekszik, aránylag rövid élete folyamán többet munkált, többet alkotott az emberiség közjává, mint sok elvéhédett ember tengődő életének haszon nélkül elmúlt temérdek évei alatt.

Igen, Szinay Gyula közéletünknek egyik legmunkásabb, legfáradhatatlanabb harczosa volt. Istentől nyert talentomait uzsorás kamattal gyümölcsöztette szeretett magyar hazánk, reformált anyaszentegyházunk, s közelebbre! a mi debreczeni ecclesiánk és főiskolánk javára. Mindig ott volt „a kevés kiválasztottak“ seregében, s nem kimélte sem idejét, sem erejét a magára vállalt nobile officiumok teendőinek elvégzésében. Nemcsak nagytehetségű, hanem nagy készütségű ember is volt, a ki éles ítélő képességével erős akaratot s retenthetetlen következetességet vitt bele minden küzdelmébe.

Mint országgyűlési képviselő rendíthetetlen hive és bátor bajnoka volt a füg-

nagy hatalom. Eladtam a lelkemet. Eh! félre a buval, bánattal! Huzd rá more! Igyunk Fifi-n!

(A poharak összeesendülnek. A gróf szenvedélyesen hajol a grófné felé s vállán hosszan megcsókolja. E pillanatban jelenik meg Fifi-n, arczán álarcz.)

Fifi-n (dühösen): Niki! Te itt! Egy óra óta kereslek s te ezalatt mással mulatsz. Adieu! Igy nem alkuszunk! Vagy minden, vagy semmi!

Gróf (hüledezve): Mi, micsoda? Két szép Heléna? Két Fifi-n? Melyik az igazi?

Fifi-n (álarczát lekapja): Én Fifi-n vagyok! Hogy ő ki, neked tudnod kell!

Grófné (méltósággal feláll. Kebléből kicsiny levélkét von elő): Ez mindent megmagyaráz! (Köpenyét vállán összefogva nyugodtan távozik.)

Gróf (bambán néz hol Fifi-nre, hol a távozó után. A levélkét felnyitja.) Fifi-n levele, utóirással ellátva. (Halkan olvas.) Barátom, leveleire máskor jobban vigyázzon! Továbbra jó mulatást kíván Luczie. (Felkiáltva.) A feleségem! Ó?

Fifi-n: A feleséget! Inkognitóban! (Kaczagva.) A felesége? Órahosszant udvarolt a tulajdon feleségének! Haha! Pompás! Nagyszerű! A felesége! Menjen, szaladjon, rohanjon utána! Pá kedvesem! (Kaczagva tovasiet.)

Gróf (megsemmisülten rogy a székre).

getlenségi eszméknek s azoknak győzelméért ott küzdött ő is legjobbjaink között. Az országházában saját pártjában elvűsége széleskörű tanultsága, agilis természete tette nagy értékűvé, ellenfelei előtt pedig európai műveltsége, megvesztegethetlen logikája s a társas életben tanúsított finom modora szereztek neki általános tiszteletet és közbecsülést.

De bármily nagyra értékeljük is Szinay Gyulának az országos politika terén kifejtett munkásságát, ránk nézve legáldásosabb az a szakadatlan buzgó tevékenysége volt, a mit itthon, ebben a mi szeretett városunkban, főleg ev. ref. egyházunk és főiskolánk ügyeinek vezetése körül kifejtett.

Főerejét az anyagi ügyek rendben tartására fordította, de ő s kálvinista tradíciójának s első sorban ennek a mi szeretett nagy egyházunknak történelmileg kifejldött függetlenségéért is szóval és írásban, szívelelke egész melegével harcolt és munkálkodott.

Mennyi munkája, hány nagy gondolata, mennyi messze néző terve maradt félben, csonkán, befejezetlenül egyházunk életében!

Ő, a ki a küzdelem elől soha ki nem tért; ő, a kinek ereje együtt nőtt az eléje tornyosuló akadályokkal, s még haláltusa alatt is szeretett egyháza jövő fejlődéséért aggodott: immár örökre letette a földi küzdelmek fegyverét s mint hű harcos várja zsoldját Urától, Vezéréből amott az örökkévaló életben.

Halála nem jelent rá nézve elmulást, hiszen nevét örökre beírta egyházunk történetébe és a késő nemzedékek halás szívébe.

Mint áldásos volt élete, legyen áldott emlékezete!

A boldogult életének néhány adatát ezekben közöljük:

Szinay Gyula született 1848. ápril 12-én, a biharmegyei Kólyon, a hol édes atya, Szinay István református pap volt. Első neveltetését nagy műveltségű édes atyjától nyerte, a ki fiát nem csak az elemi ismeretekre, hanem a gymnasiumi tantárgyakra is maga oktatta. Édes atya oltotta be a fogékony ifju szívébe a lankadatlan törekvést, a nemesítő munka olthatatlan szeretetét.

A gymnasiumi felsőosztályokat, meg a jogot ebben a mi ősi kollegiumunkban végezte el kitűnő sikerrel. Az ügyvédi vizsgát 1871-ben tette le, szintén kitüntetéssel.

A közbizalom 1872-ben Hajduhadház, akkor még rendezett tanácsu város tiszti ügyészi hivatalába hívta el, hol nagy népszerűségnek és közszeretnek örvendett. Hadházon működött 1877-ig. Ekkor az ujonnan szervezett Hajdu vármegye tiszti főügyészi állásába emeltetett s e tiszttét 1889-ig viselte. Országgyűlési képviselővé 1892-ben választották meg a függetlenségi és 48-as párt programjával s ő szigorú elvűséggel küzdött a drága zászló alatt egész a legutóbbi választásig, a mikor mandátumot már nem vállalt.

Egyházunk szolgálatában különösen 1892. óta fejtett ki igen nagy és áldásos munkásságot, előbb mint közpresbyter, később mint a gazdasági szakszervezet elnöke s mint ilyen a főgondnok állandó helyettese. Egyházunk képviselőjében volt

tagja a főiskolai Gazdasági Tanácsnak, a főiskolai és felsőbb leányiskolai Igazgató Tanácsnak, a debreczeni ev. ref. egyházmegyei közgyűlésnek és még számos nagy fontosságú bizottságnak. Mindezek a testületek egyik legmunkásabb tagjukat vették el benne.

A legutóbbi törvényhatósági bizottsági választások alkalmával Debreczen sz. kir. város törvényhatósági bizottságába is beválasztották, de a városi közgyűlésen betegsége miatt már alig-alig vehetett részt.

Nagy tehetség, még nagyobb munkakedv száll korán sirba a boldogulttal.

Az édes haza földje hadd ölelje szeliden vissza a belőle vett porrészeket s adjon nekik csendes nyugodalmat! Lelkét pedig juttassa örök tanácsa szerint való boldog örökkévalóságra a mindeneket igazán itélő szerető Édes Atya.

*

Szinay Gyula halála városszerte nagy, általános részvétet keltett. A református egyház és a kollegium épületén gyászlobogó hirdeti, hogy az ő halála nagy veszteség úgy az egyházra, mint a főiskolára is.

Az ev. ref. egyház presbyteriuma ma délelőtt tartott értekezletén adott elsőben kifejezést nagy részvétének. Kiss Albert elnöklte alatt egy küldöttség fogja felkeresni a gyászoló családot s átnyújtja a presbyterium részvétátiratát. A presbyterium ezenkívül koszorut helyez az elhunyt ravatalára s testületileg vesz részt a temetésen.

Ugyancsak testületileg vesznek részt a főiskola tanári kara, a tanítótestület, melyeknek tagjai szintén koszorut helyeznek a ravatalra.

A temetésre háromnegyed 3 órakor indulnak, a presbyterium tanácsterméből, hol a gyülesteremben pont fél 3 órakor lesz a gyülekezés.

A debreczeni függetlenségi párt szintén értekezletet tartott. A párt részéről a családnál küldöttség fogja kifejezni a párt részvétét, egyik legbuzgóbb, oszlopos tagjának az elhunyt felett. A küldöttség elnöke Márton Imre.

A függetlenségi-kör hasonlóképen fejezi ki részvétét. A küldöttséget B. Nagy János fogja vezetni.

Ugy a párt, mint a kör koszorut helyez a ravatalra.

A temetési szertartást K. Tóth Kálmán tartja. Eddigi megállapodás szerint a gyászbáznál rövid ima lesz, honnan a temetőbe kísérik ki a halottat.

Szinay Gyula haláláról a család az alábbi gyászjelentést adta ki:

Özvegy Szinay Gyuláné szül. Veszprémi Erzsébet a maga s alulírt gyermekei valamint az összes rokonok nevében fájdalmas szívvel jelenti felejthetlen jó férjének Szinay Gyula ügyvéd, — Hajduvármegye nyug. tiszti főügyésze — a debreczeni ev. ref. egyház gazdasági elnöke — Debreczen sz. kir. város törvényhatósága bizottsági tagjának élete 56-ik és boldog házasságának 29-ik évében f. évi márczius hó 2-án délután 1 órakor hosszas szenvedés után történt gyászos elhunytát. A megboldogult földi maradványai f. évi márczius hó 4-ik napján délután 3 órakor fognak a Rákóczi-utca 15-ik számú gyászházról, az ev. ref. egyház szertartása szerint tartandó rövid ima után a Kossuth-utcai sirkertben örök nyugalomra helyezettetni.

Debreczen, 1904. márczius hó 2-án. Szinay Erzsébet dr. Noszlopy Antainé, Szinay Gyula, Szinay István gyermekei; dr. Noszlopy Antal veje; Noszlopy Lilike unokája; Szinay István, Szinay Ziza Kiss Imréné, Szinay Eszter özv. Pirczés Ferenczné testvérei; Kérészy Istvánné Ambrus Amália, Veszprémi Zeuzsánna, Veszprémi István sógornói, illetve sógora. Áldás emlékével A temetést Kernáts „Kegyélet” temetkezési intézet rendezi.

Halálos pofon.

Sekrestyében verekedő plébános.

— márczius 3.

A horgosi harangozó kedden délelőtt hirtelen meghalt és elhunytát állítólag egy pofon idézte elő. Ezt abból következtetik, hogy a harangozót három órával a halála előtt a plébános arcul ütötte, úgy, hogy megeredt az orra vére.

Az ügyről a következőket jelentik Horgosról:

Vasárnap egész éjjel nem volt a lakásán Kecskeméti Albert harangozó, a ki már több év óta van a horgosi római katolikus egyházközség szolgálatában. Az öreg Kecskeméti nagyon szerette az italt és vasárnap éjjel is folyton koreszmázott. Hétfőn reggel nyolcz órakor kissé ittas állapotban állított be a templomba és a sekrestyébe ment, a hol Pákulits János róm. kath. plébános megkérdezte tőle, hogy hol van a templom kulcsa?

— Nem tudom, — felelte az öreg borizú hangon.

— No, hát ha nem tudja, hát itt van egy pofon, — mondta a plébános és azzal arcul ütötte a harangozót.

Az ütés után Kecskeméti megtántorodott, az orra vére megeredt, majd ajuldozni kezdett, mire a jelenetet szemlélő három ministráns fiu karonfogta és hazavezette. Otthon lefeküdt és hamarosan elvesztette az eszméletét, délelőtt tizenegy órakor pedig meghalt.

A halottat a hullaházba szállították. A szerencsétlen ember testén kék foltok láthatók. Az esetről jelentést tettek a szegedi királyi ügyészségnek, a mely értesítette a vizsgálóbírósnak. Magay Lajos vizsgálóbíró kiutazott Horgosra, hogy a holttest fölbontolásánál jelen legyen. A boncolás fogja kideríteni, hogy a szegény, nagycsaládu ember halálát tényleg a plébános pofonja idézte-e elő.

NAPI HIREK.

— **Kossuth halálának évfordulója.**

Kollégiumunknak hazafias ifjusága nagy lelkesedéssel készül megülni a haza legnagyobb fiának Kossuth Lajos halálának 10-dik évfordulóját. Minden ifjusági egyesület vállalva igyekszik minél imponansabbá tenni ezt a fájalmában oly fenséges napot, a melyen a Magyar Irodalmi Önképző Társulat, a Jogász Önképző Társulat ünnepeket rendez. Most a főiskolai szenior az egyetemes ifjuságot hívta össze a következő felhívásban:

Akadémiai nemes Tanuló Ifjuság! Kedves Barátaim! 1894 márczius 20-ika örökre emlékezetes nap a magyarnak.

1894 márczius 20-ika halálát hirdeti

annak, a ki a nagyok között is legnagyobb vala: Kossuth Apánknak!

S mikor most 10 esztendeje lesz e napnak, vajjon van-e csak egyetlenegy magyar szív is, a mely erősbben ne érezné a fájdalmat, melyet az ő elvesztése okozott.

S mikor most 10 esztendeje lesz e napnak, vajjon van-e csak egyetlenegy magyar szív is, a mely ne azt dobogná: Te élsz a mi lelkünkben, munkáidban s áldott emlékedben örökké Kossuth Apánk!

Ósi kollégiumunk ifjusága! Hazánk reményei, hozzátok szólnak, hogy hívjalak benneteket: emlékezni Ó róla, az örökéletűről Kossuth Apánkról!

Az ifjusági gyűlés d. u. 3 órakor lesz a VI. teremben.

Jöjjetek el mindannyian szeretettel és lelkesedéssel! Hazafias szeretettel!

Debreczen, 1904. márczius 3.

Harsányi Pál, szónior.

— **Királyi kitüntetés.** A debreczeni orvosi kar egyik legtekinélyesebb tagjának, dr. Ujfalussy József kórházi igazgató főorvosnak Ó felsége a királyi tanácsosi címet adományozta. Erre vonatkozólag a hivatalos lap mai száma a következő királyi kéziratot közli:

A Személyem körüli magyar miniszterium ideiglenes vezetésével megbízott magyar miniszterelnököm előterjesztése folytán dr. Ujfalussy József, a debreczeni központi kórház igazgató főorvosának, a közegészségügy terén szerzett érdemei elismerésül, a királyi tanácsosi címet díjmentesen adományozom.

Kelt Bécsben, 1904. évi február hó 25-én.

Ferencz József s. k.

Gróf Tisza István s. k.

— **Nem lesz sertés vásár.** Városunk közigazgatását nagyban sújtja az az intézkedés, melyet legújabbban tett az I. foku állategészségügyi hatóság. Az V. VI. VII. és VIII. állategészségügyi körzetekben a sertésvesz fellepett és e miatt a sertésvásárok megtartását betiltották. Egyidejűleg azt is elrendelték, hogy a vágóhidat fertőtlenítsék. A sertésvásárok betiltása nemcsak a gazda, de a fogyasztó közönséget is érzékenyen sújtja, mert a hus ára rohamosan emelkedik és az a nélkül is drága piaci árak mellett nagyon megérzi a közönség a hus árának rohamos emelkedését.

— **A piactér befásítása.** A mai napon lépett életbe az új piaci szabályrendelet és a főtérről eltűnt a pirosi sor, valamint nyoma veszett a gyümölcsárusátráknak is. Eddig sem volt valami díszes a főteza, mert ott dísztelenkedtek az izléstelen kofasátrák. Most meg, hogy minden eltűnt a főtérről, a tanácsban felmerült az az eszme, hogy a főtezát, a gyalogjáró széleire befásítsák. Legközelebb a tanács foglalkozik is ezzel a tervvel, melynek

megvalósítása most csakugyan emelné a főteza szépségét.

— **Új ügyvéd.** Dr. Csath Sándor, Csath Zsigmond postafőnök fia, Budapestben letette az ügyvédi vizsgát. Dr. Csath Sándor Debreczenben nyit ügyvédi irodát.

— **A tanács és a vásározó iparosok.** Az ipartestület azzal a kéréssel fordult a tanácshoz, miután a vásározó iparosok megállapodtak abban, hogy h-ti- és országosvásárokon milyen sorrendben áruljanak, vegye ezt tudomásul. A tanács a bejelentést tudomásul vette, de ez alkalomból azt is kimondta, ha valamelyik iparág között nem jönne létre közös megállapodás, az esetben szigorúan a szabályrendelet értelmében jár el.

— **Hangverseny matinée.** A debreczeni zenés alsó osztályú növendékei haladásának bemutatása végett 1904. évi márczius hó 6-án, vasárnap hangversenymatinét rendez, a következő műsorral: 1. Horváth G. 53. mű. Furulyaszó. Előadja: Füredi Ernő. 2. Dancs K. 115. mű. 8. sz. Menuet. Előadja: Biró Erzsébet. 3. Mendelssohn F. 62. mű. Dalok szöveg nélkül. Tavasz dal. Előadja: Somossy Kata. 4. Krohn L. 88. mű. 4. sz. Kis ábránd. Előadja: Kalmár Béla. 5. Nőiek A. 48. mű. Kis szerenád. Előadja: Balogh Sándor. 6. Bohm K. 361. mű. 2. sz. Fiatal kedély. Előadja: Graczkó Ilona. 7. Rieszner J. 49. mű. „Zene bírbók” magyar népdalgyűjtemény. Előadják: Tamássy Rózsika, Bárdos Gizella. 8. Gaál F. 119. mű. Magyar ábránd. Előadja: Kultsár Gizella. 9. Dancs K. 115. mű. 4. sz. Ballada. Előadja: Nagy Loránt. 10. Rosenheim J. 39. mű. 1. sz. Andante e Rondo. Előadja: Hegedüs Alicze. 11. Wilfert B. 4. mű. 2. sz. Sajka dal. Doehsard G. 25. mű. 6. sz. Caprice. Előadja: Kövendi Károly. 12. Pájer F. Magyar népdalok. Előadják: Faller Anna és Harmath Teréz. A 7. szám után 5 percznyi szünet. A műsor egyes számainak előadása alatt az ajtók zárva tartanak. Helyárak: az 5 első széksorban számozatlan ülőhely ára 50 fillér, a többi sorokban ülőhely, valamint az állóhely ára 20 fillér. E eszékely díj a rend főtartása s ezelszerűség szempontjából vétetik s a bevétel a tanári segélyalap javára fordítatik. Pénztárnyitás 10 órakor. Kezdeté délelőtt 11 órakor pontban.

— **A debreczeni szállodások, vendéglősök, kávéosok** ipartársulata tegnap délután Hauer Bertalan elnöklété alatt ülést tartott, melyen szóba került a zárórak elhárításának ügye. A jog- és pénzügyi bizottság erre vonatkozó határozatát a kisvendéglősök és kávéosok ugyanis a tanács által oda szeretnék módosítani, hogy az üzletek ne osztályoztassanak, hanem a zárórát minden vonalon töröljék el. Elhatározta az ülés, hogy ebben a tárgyban egy küldöttséget meneszt a polgármesterhez és a tanács tagjaihoz. A küldöttség tagjai lettek: Hauer Bertalan, Lókody Sándor, Rosenberg Simon, továbbá a társulat ügyésze és titkára. A mi véleményünk ebben a kérdésben az, hogy egyáltalán **semmi szükség nincsen arra, hogy a zárórát eltöröljék.** — De ha érhethetlen okok miatt mégis elakarják törölni a zárórát, akkor mérjenek egyforma mértékkel és ne fokozzák a nagy jövedelmű elsőrendű kávéosok

bevételeit a szegény, házbériket is alig fizetni tudó kisebb kávéosok rovására. Elnök bejelenti, hogy a rendőrség hajlandóságot mutat arra, hogy mielőtt vendéglői, kávéházi stb. iparengedélyt adna valakinek, előbb kikéri a szakipartársu véleményét. Ez ügyben újabb beadványt intéznek a rendőrfőkapitánysághoz. Ezután Márkus Jenő a piaczérszakiskola ügybuzgó felügyelője bejelentette, hogy a piaczérszakiskolában márczius 15-én hazafias szép ünnepélyt fognak tartani. Ezután az Ipartársulat tagjait felvették Gaál János, Németh Mátvás, Krammer Emil, Hajoai Mór, Boros Sándor, Fésüs Lajos, Király Imre és Klein József.

— **A mézeskalácsosok és az új piaci szabályrendelet.** A mézeskalács árusok sehogy sincsenek megnyugodva. Az új piaci szabályrendelet ugyanis kimondja, hogy a főtérről elmennek és a szabályrendeletben megállapított helyen árulnak. A mézeskalácsosok a tanácsot kérték, hagyja meg őket régi helyükön. A tanács ma foglalkozott a kérelemmel és elutasította a mézeskalácsosokat, kimondván, ragaszkodik a piaci szabályrendelethez.

— **A dorogi kivándorlások.** Dorogról még egyre tart a kivándorlás. Most már nemcsak egyes családok, férfiak, de még magános nők is vándorolnak ki Amerikába. Így tegnap utleveget kapott özvegy B. Simon Antalné és Zólyomi Mária, a kik együtt indulnak el a hosszú utra, örökre búcsút mondva hazájuknak.

— **Rejtélyes eset a Zádor-házban.** A Kossuth-utczán, a Zádor-házban tegnap éjjel rejtélyes eset történt, melynek áldozata, Kovács Imre házmeester, öszseroncsolva, eszméletlen állapotban fekszik. Tegnap este Kovács Imre rövid időre magához tért és a színházból elhívott Hoffmann József vizsgálóbíró előtt a következőket vallotta: A hajnali órákban felesengették. Feikelt, a kapuhoz ment, de senkit sem látott. Visszatért, de alig haladt az udvar közepéig, észrevette, hogy egy sötét árny a mosókonyhába futott. Ő utána ment. Az ösmeretlen tolvaj állítólag a lépcsőkön az üveg tetőre szaladt, Kovács ide is követte és a tető lezakadt alatta s ő a mélységbe zuhant. Reggel találtak rá véresen. A rendőrség a rejtélyes ügyben folytatja a vizsgálatot és az eddigi adatok azt bizonyítják, hogy a súlyosan sérült Kovács Imre a tolvaj üldözéséről szóló históriát azért találta ki, hogy saját bünéről elterelje a figyelmet. Ugyanis az üveg tetőn egy üres hordót találtak, mely a szomszédos Kardos-féle házból került oda. Ugy látszik, Kovács a hordót az üveg tetőn át akarta hazaszállítani és e közben szakadt le alatta a tető.

— **Statistikai összeírás.** A magyar központi statisztikai hivatal az egész országban, tehát Debreczenben és Hajdu vármegyében is házról-házra járva összeírásokat fog eszközölni. Ennek az összeírásnak azonban sem politikai, sem társadalmi célja nem lesz s a hatóságoknak nem fogja rendelkezésére bocsájtani, hanem a szerzett adatokat a legnagyobb titokban fogja tartani. Tehát semmi oka sem lesz a lakosságának a valóságos adatokat elhallgatni a feltett kérdésekre s annyival inkább nem fognak ezek adóalapul szolgálni, miután a kimutatásoknak csupán tudományos statisztikai jelentőségük lesz.

— **A vasárnapi hangversenyt megismétlik.** Mínthogy a vasárnapi hangversenyre kiadott jegyek már mind elfogytak és még sok előjegyzés történt, a tanári kar a nagytiszteletű és tekintetes igazgatótanács beleegyezésével elhatározta,

Pártoljuk a hazai kisipart!

Vitárius Béla

külföldön tanulmányozott keztyű- és kötszerész mesternél

Debreczen,

A legfinomabb és legdivatosabb keztyűk, valamint a legszakszerűbben készült Sérvkötők, Haskötők stb. a legjutányosabb árakon kaphatók és megrendelhetők

Főtér, Bádogos-u. 1. Tóth Béla gyógsz. mellett. (Tisza-palota.)

hogy a hangversenyt hétfőn (7-én) délután ugyancsak félőtkor megismétli. Kéri tehát a rendezőség, a kik már az első előadásra jegyeket jegyezték elő, hogy jegyeiket ki-váthatják. Ugyanekkor tudatjuk azt is, hogy a nagy terem előtti teremben ruhatár áll majd a közönség rendelkezésére, a tol a hölgyek egész nyugdtan letehetik felöltőüket és kalapjukat. A terem már négyóra után nyitva lesz. A kik a hangversenyre tévedésből meghívót nem kaptak s arra igényt tartanak, forduljanak e tekintetben dr. Matolcsy László tanárhoz, a hangverseny rendező tanárhoz, a kinél jegyek is kaphatók.

— **A tanács a magyar irodalmi szövetség ülésén.** A városi tanács ma tartott ülésén elhatározta, hogy a magyar irodalmi szövetségnek e hó 5-én tartandó felolvasó ülésén Kovács József polgármester vezetésével testületileg vesz részt.

— **Vendéglősök kartellje.** A debreczeni vendéglősöket a piaci árak drágasága és a mézárások ama határozata, melylyel pár nappal ezelőtt az összes husárakat felemelték, arra kényszerítette, hogy a zóna reggelik és délelőtti kis porciók árát felemeljék. Szombattól kezdve tehát az étlapok ilyen módon változni fognak.

— **A vállalkozó kártérítési kötezettsége.** Széles körökben érdeklő döntést hozott közelebb a kir. Kuria, kimondván, hogy a vállalkozó a hibásan végzett munka összes következményeit viselni tartozik, a mi nem egyedül a hiányok helyreállítására, hanem egyúttal arra is kiterjed, hogy a hiányos munka által előállott kárt megtérítse. Abból, hogy a vele szerződő felet is gondatlanság terheli a kár elhárítására és csökkentésére alkalmas intézkedések elmulasztása miatt, nem a vállalkozó kártérítési kötelezettségének megszűnése, hanem esetleg csak az következhetik, hogy a kár egy része a másik félre hárul.

— **Leopold Gyula az „Általános Tudósító” szerkesztője és hirdetői iroda agilis tulajdonosa** ismét megnagyobbította elsőrendű irodáját. Ugyanis Sándor Mihály fel. szerkesztésével „Sport Ujság” czim alatt sokat ígérő szaklapot indított. Leopold Gyula vállalatát 9 éves fennállása alatt igazán magas fokra emelte és nagyszabásúvá tette, mit élénken bizonyít az is, hogy a megbízható irodában 23 ember van alkalmazva és üzletfelei közé nemcsak Magyarország, hanem a külföld legelőkelőbb és legnagyobb hirdetői is tartoznak.

— **Gazdák, ha nagy terméshez akarnak jutni,** Mauthner féle magvakat vessenek. Idei árjegyzékét, mely 226 oldalra terjed, — Mauthner Ödön cs. és kir. udvari megkereskedése Budapesten, Rottenbiller-utca 33, mindenkinek ingyen megküldi. A kitűnően tisztított, legnagyobb esiraképességgel bíró, fajtiszta magvak árai alacsonyak. — Különösen felemlítendő az impregnált takarmányrépamagvak és a legnemesebb gabona félek dus választéka.

Mentzénél van mindenféle, a mi szép, jó s a mi kéne.

— **Letzter József fényképészeti, festészeti és fényképnagyítási műterme Piac-utca 44., dr. Ujfalussy-ház. Állandó fényképkiallítás a műterem kapubejárataánál levő kirakatokban.**

TÁVIRATOK.

Nagy vihar a képviselőházban.

— A „Debreczen” eredeti távirata. —
(Érkezik d. u. 1/22 órakor.)

Budapest, márczius 3.

Rendkívül zajos ülése volt ma a képviselőháznak, a melynek lefolyása arra enged következtetni, hogy **Tisza István tényleg hozzá nyult az erőszakos eszközökhöz,** viszont azonban az is kitetszik, **hogy az ellenzék is felveszi a harcot Tisza erőszakoskodása ellen.**

Az ülésről tudósítók következőket táviratozza:

Elsőnek Polónyi Géza szólal fel és hosszasan fejtegeti a delegációk hatáskörét. Azt a kérdést, hogy a magyar politikai pártok milyen viszonyban vannak egymással, a delegációban nem lett volna szabad pertraktálni.

Különösen kifogásolja a miniszterelnöknek azt a kijelentését, melyet arra vonatkozólag tett a delegációban, hogy ő, tudniillik Tisza, kezét fogott a Kossuth-párttal az obstrukció letörésére. Kijelenti, hogy ők nem erre szövetkeztek. Csupán arra, hogy bizonyos kötelező ígéretek mellett elállanak a rendkívüli eszközök használatától. Azonban nekik is legfőbb céljuk a magyar nyelv jogainak érvényesítése, az alkotmány biztosítása.

Azután rátér arra, hogy a kaszárnyákon német feliratok vannak, a katonákról német lajstromokat vezetnek s a ki oda kerül, az nem Fekete János többé, hanem Johan Fekete.

Majd a felségjogról és ezzel kapcsolatban a magyar vezényleti nyelvről beszél hosszasan. Kifogásolja, hogy gróf Zichy János, a néppárt elnöke a delegációban a statusquo fentartása mellett nyilatkozott, Apponyi gróf pedig, ki eddig nem ismerte el a felségjogát, legutóbb mégis a mellett nyilatkozott.

Tisza István beszéde.

Általános figyelem között szólalt fel Tisza István miniszterelnök, ki Polónyiak beszédére kijelenti, hogy ama bizonyos kifogásról csak egy emlékezett meg a delegációban, hogy a Kossuth párt annak idején hozzájárult az obstrukció gyöngítéséhez. Tovább beszéve, védelmébe veszi a 67-es alapot, mert csak ez alap szabályain boldogulhat Magyarország.

Kass Ivor: Hol vannak a bihari pontok!

Tisza István: Nem szabad ezt az alapot megbizgatni és a válságos helyzetből mielőbb ki kell vezetni az országot.

A mostani obstrukció valóságos mérénylet a szabadszólás terén. (Nagy zaj.)

A tisztképzés reformjára minden lehetőt megtettek. Az új tanterv szerint a magyar nyelv nagy mértékben fog érvényesülni a tisztképzésben, a német nyelv pedig csupán néhány szolgálati műkifejezésre szorítkozik és ezek miatt nem érdemes a parlament munkásságát megakasztani.

Az obstrukció hatása minden vonalon érezhető. Ennek eredménye a visszatartott katonák sorsa, a póttartalékosok behívása, az ex-lex megszűntével megkezdődő adó-behajtások, a román lakta vidékeken egyre terjedő szociálizmus.

A házszabályokról szólva, kérem a Házat, tartsák tiszteletben azokat, úgy, mint ő tiszteletben tartja...

Viharos jelenetek.

Tisza nyilatkozatára Kubik közbekiált: **Ismérjék nagyon jól! Vérében van a törvénytelenység.**

Tisza: Felvette képviselő ur a napdíjait?

Óriási vihar, láрма tört ki erre. Rendre! Rendre! kiáltják az ellenzéken.

Marjai Péter: Mások és Önök is felvették.

Rakosi Viktor: Hát az osztrák tábornokok? **A király nem vette fel a kis ozivilistáját.**

Kubik személyes kérdésben kijelenti, hogy annak idején Apponyit és Héderváryt is megkérdezte, hogy azok felvették-e napdíjait s miután igenlő választ adtak, ő is felvette. Az ellenzékéről **zart ülést kéro ivet** adtak be ezalatt.

A zaj lecsillapultával **Tisza** folytatja beszédét Kérve kéri az ellenzékét, hagyjon fel az obstrukcióval, **most az utolsó pillanatban gondolják meg a dolgot és álljan k meg az örület utján** és ne zavarják a Ház munkaképességét haszontalan kérdések tárgyalásával. (Nagy zaj)

A magyar nemzet élni akar és élni is fog; **elsöpör mindent é mind n-Kit, a mi, a ki boldogulásnak utjába áll.**

Elnök ezután elrendelte a zárt ülést.

Budapesti árutözsde.

A „Debreczen” távirati tudósítása.

— Déli zárlat. —

Márczius 3

Készáru: változatlan.

Buza áprilisra	8 74—8.75
„ októberre	8 55—8.56
Rozs áprilisra	6.90—6.91
Zab	5 82—5.83
Tengeri májusra	5.50—5.52

Bánffy Dezső báró.

A nagy chauvin.

— **Kállay András röpirata.** —

Mióta az ugynevezett törvényen kívüli állapot köti meg másfelesztendőnél több időn keresztül Magyarország politikai és közgazdasági életének előrehaladását, azóta — annak bizonyosságául, hogy politizáló nemzet vagyunk — rendkívül fellendült nálunk a politikai röpirat-irodalom. Ezek a rövidebb, hosszabb terjedelmű füzetek több-kevesebb találmánysággal arra nézve adnak jóindulatu tanácsokat — a mire nézve az ország minden politikusa kíváncsi — hogy miként lehetne az immár céltalan s töméntelen gazdasági kárt okozó ex-lex állapotból kibontakozni, illetve a pótabstrukciót megszüntetni. A röpiratirodalom közül kiválik az a husz oldalas füzet, mely most jelent meg „A nagy chauvin” czim alatt. Kiválik nemcsak azért, mert szerzője politikai közéletünk egyik nagyérdemű, sokat tapasztalt férfia, **Kállay András** nyugalmazott főispán, hanem kiválik azért is, mert azt a kérdést veti fel, hogy a báró **Bánffy Dezső** volt miniszterelnök által megkezdett új pártalakítási kísérlet elősegíti-e a kibontakozás utját és várható-e ettől valami jót a nemzet. Megállapíthatjuk, hogy az illusztris szerző **mind a két kérdésre tagadólag felel** s könyvén vezérfonalként az a gondolat vonul keresztül, hogy annak az egyénnek új politikai vállalkozásától, **a ki mig hatalmon volt, teljeseen mást cselekedett, mint a mit most hirdet, semmi jót nem várhat nemzete, mert ez a**

vállalkozás nem egyéb, mint hangzatos jelszavakkal evezés ismét a hatalom megkaparítására.

A röpirat első sorban foglalkozik a Tisza Kálmán 15 éves miniszterelnöksége után bekövetkezett rövid életű kormányzatokkal, a melyeket az ország részére károsnak tart, mert „az egymást követő kormányelnököknek és szakminisztereknek sürgősebb dolguk sincs, mint friss kártyákkal új játszmat kezdeni s „modernebb“ elvek szerint folytatni a bukott hivatali elődök „elhibázott“ munkáját“. A szerző elérkezve gróf Tisza István miniszterelnökségéig, fölveti azt a kérdést, hogy az új kormányelnök képes lesz-e a parlamenti rendet és békét gyorsan helyreállítani. Nézete szerint nem, ha itthon ugy folytatja tovább, a hogy megkezdte s Bécsből nem kezdenek kedvezőbb szelek fujdogálni.

Óhajtja szerző, hogy a magyar politikai élet egészséges alapokra helyeztessék, hirdeti, hogy itt új választási rendszerre, új pártalakításokra és a házszabályok reformálására égető szükség van. De e reformok alatt nem érti sem a szociális irányú választási reformokat, sem a klotürt, sem az olyan új párt alakulását, mint a minőt báró Bánffy Dezső kíván. Ki ellen szervez pártot Bánffy? Kérdi a szerző. A 67-es alapon a 67-es alap ellen? És mi ezébből? „Az egységes magyar nemzeti állam megalkotása“ czéljából. Hát kérdi ismét, mit ért Bánffy, a nagy chauvin pártvezető az „egységes magyar állam“ alatt? „Az első kérdés — ugymond — mindenestre az: Megásta-e már báró Bánffy ennek a monumentális épületnek a fundamentumát, — milyen mélyen, — milyen alpra akar építeni? Az is fontos kérdés, hogy az egységesség miben fog kifejezésre jutni. Abban-e, hogy az egész épületben csak egyetlen terem lesz, vagy abban, hogy egy tetőt húzunk fölébe? — Tűzbiztonsági tekintetben hogy állunk, lesz-e villámhárítókról gondoskodva stb.

Hogy az építőmester — ki lenne az más, mint maga a pártvezető, — hol és mikor szabadult fel — nem tudom; de annyi bizonyos, hogy alapos és nemzeti irányú készültségének nyújtotta bizonyítékát akkor, a midőn mint házelnök a Kossuth Lajos temetése elől egyszerűen — kerekét oldott.

Ez volt az általa kontemplált egységes magyar nemzeti állam épület első alapkövének ünnepies letétele; azután következett gyors egymásutánban a többi. Az osztály-sorsjáték, a vallás szabad gyakorlata, Magyarország egy határpontjának feladása, április 11-ik napjának a nemzeti ünnepek sorába való fölvétele — már t. i. március 15 tel szemben — és 3 és fél év alatt 45 viczinális stb. Mindezek oly jeles és alapvető nemzeti alkotások, hogy azokat szankcionálni és megkoronázni csakis a pártatlanul nemzetes irányban lefolyt 99-iki választással lehetett.

Majd rámutat arra, hogy Bánffy az egységes magyar nemzeti állam kiépítése alatt a nemzetiségek megfékezését is érti, oly módon, mint azt főispán korában tette. Ne felejtse el Bánffy — kiált föl a szerző — hogy azok a sebek, melyeket a nemzetiségeken ejtett, nekünk is fájnak, a magyar fájnak, épp úgy, mint az embernek egész szervezete fáj, bárhol is megsebzik azt.

Még csak egy idézetet a figyelemre érdemes füzetből. Bánffy az egységes nemzeti állam kiépítését az önálló vámterület kivívásától is függüvé teszi. Ezzel szemben kimutatja a szerző, hogy Bánffy Dezső mint miniszterelnök, az Ausztriával való vám- és kereskedelmi szerződésben Magyarország örendelkezési jogát örökre meg akarta semmisíteni, irván a következőket:

„Hála Deák Ferencz előrelátásának és bölcsességének — úgy lett a törvény (az 1867: XII. t.-cz. 58. és következő szakaszai) formulázva, hogy az Ausztriával való vám- és kereskedelmi szerződések megkötése és felmondása, tekintettel arra, hogy Magyarországnak királya egyuttal Ausztriának császára s hogy magyar törvény érvé-

nyéhez a királynak szankciója elengedhetlen kellék, nem a törvényhozásra, hanem az országgyűlésre bízott.

Ezen egyedül helyes és hazafias fel fogásból fakadt törvényes intézkedésekkel szemben minő álláspontra helyezkedett báró Bánffy Dezső, a miniszterelnök? E kérdésre feleletet kapunk a hirhedté vált „Ischli klauzulában“, a mely ekként volt tervezve: „A jelenlegi jogállapot (Magyarországnak Ausztriával való gazdasági közössége) mindaddig fentartandó, míg arról a törvényhozás másként nem intézkedik“. Más szóval: „Fentartása a jelen állapotnak mindaddig, a míg azt fentartani ő felsége jónak látja“.

Tehát ugyanaz a báró Bánffy Dezső, a ki ma az önálló vámterületet hirdeti, azt programjában dogmaként állítja oda, alig 5—6 évvel ezelőtt, mint miniszterelnök, nem meghosszabbítani, de megörökíteni akarta az Ausztriával való vámkötéséget.

Azt hisszük, hogy az eddigi idézetek eléggé alkalmasok arra, hogy fölhívjuk a politikai közfigyelmet Kállay András röpiratára.

SZÍNHÁZ.

Műsor:

Caütörtök: Ninis (A bérlet.)
Péntek: Idegen nő (B bérlet.)
Szombat: Kéz kezét moz (C bérlet.)
Vasárnap délután: Bőregér; este:
Három testőr (A bérlet.)

A színházi bizottság ülése.

A színházi bizottság Kovács József polgármester elnöklésével tegnap délután újból ülést tartott, mely alkalommal folytatták a színházi pályázati feltételek tárgyalását. Elsőben is a multkor hozott ama határozat felett folyt vita, hogy a színházat 6 évre adják bérbe. Az igazgató kifejtette, hogy a 3 év előnyösebb. Azután heves vitára adott alkalmat az a kérdés, hogy a színházbizottság határozatra avagy véleményezésre hivatott bizottság-e. A vita vége az lett, hogy a szervezési szabályrendelet módosítása alkalmával döntik el ezt a vitás kérdést. Csak ezután tértek át a pályázati feltételek tárgyalására. A szubvenczió kiadása ügyében azt határozták, hogy jövőben a színigazgató csak bejelenti a színházfelügyelőnél a szubvenczió kiadását és a színházbizottság javaslatára utalja ki a tanács. Pontról pontra haladtak tovább, míg végre rátértek a rendőrség napidijaira.

Ezzel a kérdéssel hosszan foglalkoztak, végre szavazásra került a sor. Szavaztak a Vecsey Imre, majd a Dobieczki Sándor indítványa mellett s végeredményben megmaradtak a régi rendszer mellett. Nem változott semmi. Marad minden úgy, a hogy volt.

Azután kimondották, hogy az új igazgató 14 kardalost és 14 kardalosnőt köteles szerződtetni. Az utóbbiból kettőnek táncosnőnek kell lenni. Szó volt azután szerződési korlátokról, a melyeknél Makó sietett felszólalni.

Makó: Ne méltóztassanak ilyen korlátokkal nehezíteni az igazgató helyzetét. Az igazgató a maga érdekében cselekszik, ha jól és idejében szervezi a társulatát, másrésről azonban van eset rá, hogy a szerződtetett tagot sem lehet visszatartani. Az idén is három kardaloknóm szökött meg.

Oláh Károly: Kivel?

Makót ez nem hozta zavarba, érvelt

tovább és a korlátokat sikerült ledönteni. Marad a rendszer ebben is úgy, mint volt.

A tárgyalások során a szezon idejére nézve kimondták, hogy rendszerint okt. elsején kezdődik és május elsejéig tart. Indokolt esetben a hatóság jogot adhat az igazgatónak, hogy a szezon előbb kezdhesse és később végezhesse.

Azután még egy csomó indítvány, morál prédikáció, színmű cenzúra s más effélékre vonatkozó indítvány provokált eszmecserét s végeredményében nem fogadták el egyikét sem, míg a szerződési feltételeket jóérzésében meghagyták a régi alapon.

Az ülés ezzel véget ért.

Niniss. Ma kerül színre e szezonban utoljára a Niniss, melyben Felhő Rózi ugyanazon kuplékat fogja énekelni, a melyeket Pálmay Ilikától hallottunk, tehát azt a bájos madrigált is, a mely olyan nagy népszerűségre tett szert. Az előjelekből ítélve, az előadást nagy közönség fogja végig nézni.

Az idegen nő. Jaszenszky né egyik legjobb szerepe, ifj. Dumas eme nagyhatású színművének czimszerepe, a melyben pénteken fog fellépni. A darab többi szerepeit Menszáros Margit, Püspöky Rózi, Klenovits György, Pataky Béla játsszák.

Lotti exredesei. Zsuffolt, pótszékes ház, szünni nem akaró tapsviharok. lelkes hangulat színpadon és nézőtérén egyaránt, ezek jellemezték a tegnapi színházi estét, mikor is Felhő Rózi utoljára lépett fel Lotti szerepében, a mely egyik legkiválóbb alakítása. A közönség ezt az alkalmat is felhasználta, — hogy kedvence iránti szeretetének, — elismerésének kellőképen kifejezést adjon s minden énkészaránt megtapsolta, megismétteltette, különösen pedig a pártatlan művészettel előadott Fregoli kuplékat. Nagyon mulattatók voltak Krémer és Faragó s a többi szereplők is egyaránt hozzájárultak az est sikeréhez.

A teremszolgá tapasztalatai az esküdtszékéről.

I.

—március 3.

János derék szolga a büntetőtörvény-szék tárgyalási termében. Tapasztalt, ügyes ember s természetesen szakférfi jogi dolgokban. Az ő kijelentése folytán bátran lehet fogadni, hogy kit hány esztendőre ítélnek el, de csak szakbíróság előtt. Az esküdtszék nem szereti. Ime egy, Jánossal folytatott beszélgetés.

— Jó napot, János. Mit tárgyalnak odabent?

— Háromszázhatos.

— Micsoda?

— Halált okozó testisértés, a mely a btk. 306. §-ába ütközik.

— Most már értem; ki a vádlott?

— Egy cigány, a ki megszurkálta a feleségét s az a szurások következtében meghalt.

— Ugy. Aztán mit gondol, mennyit kaphat?

— Hát ha föl nem mentik, kaphat hat hónaptól — tíz esztendeig.

— Micsoda? Hát nem biztos, hogy elítélik?

— Kérem, az esküdtek előtt semmi sem bizonyos. Az esküdtszék — tessék elhinni — kimondaná azt is, ha kérdésbe foglalnák neki, hogy a nap nyugaton kél föl, s visszafelé folyik a Tisza.

— Ugyan ne mondja!

— De bizony, kérem. Tetszik emlékezni arra a vőre, a ki megfojtotta az apósát? Kérem, az olyan tökéletes gyilkos-

ság volt, a milyen ritkaság s megállapították az erős felindulásos testisértést. De ez semmi. Egy anya belelökte a gyermekét a vízbe. A gyerek fönnakadt egy ágon s ott éhen halt. Megállapították a gyermekkitételt. Ez is semmi. Egy tolvaj bemászott egy udvarra. A gazda rákiáltott s erre a tolvaj agyonütötte a gazdát. Fölmentették. Tetszik érteni? Föl — men — tet — ték! A jogos védelem alapján. A királyi ügyész ur mérges is volt, de mondhatom, hogy magam is dühbe jöttem eanyi tudatlanság fölött. Jogos védelem?! Az esküdtszéki intézmény előtt olyan 279 lett volna, mint a pinty!

— Mi az a 279?

— Szándékos emberölés büntette. Nem vált be ez az intézmény, tessék elhinni. Nekem jó. Az esküdt urak nem fukarkodnak a borralalóval, de fölháborodik a jog-érzetem, olyanokat csinálnak. A multkor is kérem, az egyik esküdt azt kérdezte a törvényszéki orvos urtól, hogy bizonyos-e abban, hogy a vádlott szurkálta meg az asszonyt? Bizony istenemre mondom, úgy megszégyeltem magam, hogy kijöttem a tereméből. Hát mi köze ahhoz a törvényszéki orvosnak?

— Ki volt az az esküdt?

— Egy fűszeres. Ma különben egy jogász sincs közöttük. Fogadni merek, hogy több ideig fognak vitatkozni azon, hogy ki legyen a főnök, mint a bűnösség fölött.

— Miért?

— Mert tetszik tudni, félnek, hogy valami hiba történik s egyik sem akarja magára venni.

— Most mit csinálnak?

— Tanácskoznak. Bizonyynal nem tudják, hogy melyik golyóval szavazzanak.

— Hogy-hogy?

— Ugy, mint a multkor. Kiokoskodták, hogy a fekete golyó mindig bűnösséget jelent. Az első kérdés az volt, hogy bűnös-e a vádlott a szándékos emberölés büntetésében? Leszavazták a fekete golyókkal. A második kérdés az volt, hogy öntudatlan állapotban követte-e el a tettét? Minthogy szeriatük a fekete golyó mindig bűnösséget jelent, megint leszavazták a feketékkel. Lett az első kérdésre 12 igen, a második kérdésre megint 12 igen, a törvényszék aztán mit tehetett egyebet? Fölmentette a vádlottat.

Ekkor csengettek. János bement. Nem-sokára feldult ábrázattal jött ki a tárgyaló teremből, hogy a vádlottat beszólítsa.

— Nos?

— Fölmentették a gazembert! — felelte nagy mérgesen János.

án.

REGÉNYCSARNOK.

Csárdai történet.

Irtá: Harangi József.

(7)

— Gyanítja, kánt'ram? No, majd meglátjuk, hova lyukad ki a tudománya? Hát én bizony nagyon gondolkodóba estem ott a sirboltnál. Ide, mondom, ember nem mehetett be, itt ember nem járhatott, itt valami csodálatosnak kell lenni a dologban. Jól okoskodtam, kánt'ram?

— Jól, a maga módja szerint. De mit süttött ki az okoskodásával?

— Mit süttöttem ki? Azt, hogy ma este meglesem azt a kísértetet és ha anyától született állat: megropogtatom a csontjait!

— És látom, hogy meg is cselekedte!

— Várjon csak, kánt'ram, mindjárt

rájövök arra is. Este 9 óra tájban, mikor azt a két lövést hallottam, elbujtam a temető árkába, vagy száz lépésnyire a sirboltnál. Nagy, fekete ajtaját jól láthattam a hó világánál. A csuf időben majd egy óra hosszáig ott kuczorogtam a hóban, a szél már egészen b borított vele, csak az orrom hegye látszott ki a kucsmám alól. Egyszer csak hallom ám a lánczcsörgést, úgy etszett, mintha a föld alól jöttem volna, épen alólam. Ijedtemben, mert mi tagadás, biz en megijedtem egy kicsit, azt képzeltem, megnyílik alattam a föld és kibocsátja a kísértetet. Ijedtemben hát felugrottam az árokból és egy sirdomb mellett húztam meg magamat. Képzelve csak, mit láttam!

— Hát megnyílt a föld s azután előbújt onnan valami rémitő csuda!

— Nem találta el, kánt'ram. A grófok sirboltja nyílt fel s előjött onnan egy borzasztó alak, a kinek a szemei úgy ragyogtak, mint a tűz, orrán, száján fujta a füstöt és a szikrákat. A mint meglátott a sirdomb mellett, megfenyegetett a karjaival és egyenesen felém tartott. Én pedig azt sem tudtam, hogy szaladjak el onnan. Futottam, a mint csak bírtam s a kísértet egészen a temető kapujáig kergetett. Most már elmondtam az egészet, Énekes Mátyás uram; kicsoda-micsoda hát az a kísértet, szereném hallani?

— Igazat beszélt maga, Kaszás?

— A teremfáját, kánt'ram, hát mikor hazudtam én? — Vastag János uram, mondja csak, hallotta valamikor Kaszás Mátét, a temető csószát, a falubeli ifjak és öregek sirásóját hazudni?

Jankó először rábámult a kérdezőre mintha most látná, hogy az is a világon van, azután gondolkodni kezdett: nem lehetne-e válasz nélkül hagyni a kérdést, végre miután belátta, hogy okvetlenül szólnania kell valamit, kimondta a legrövidebb választ fejének megrázásával: nem.

— No, kánt'ram, hát most sem hiszi?

— Nem biz én! Eleintén azt hittem, rablók akarták feltörni a grófok sirboltját a benne levő sok drágaságért s azért öltöztek kísértet ruhába, hogy az olyan babonás embereket, mint maga, elriaszassák onnan. De most már nem tudom, mire vélni a dolgot.

— Ugy-e, hogy ugy-e? Lám, megmondtam én, a mit megmondtam!

— Épen azért, mert bizonytalan vagyok a maga kísértete felől, magam akarok meggyőződni. S én mondhatom, a lánczcsörgéstől nem ijedek ám meg.

— Mit akar, kánt'ram? Oda akar menni? Meg akarja fogni a kísértetet?

— Természetesen! V szék egy jó husángot, azután engemet próbáljon megkergetni!

— Ne tegye azt, kánt'ram, ne bántsa azt a lelket. Az a mi szegény megboldogult grófunk lelke lesz a ki valamivel adós maradt a papnak, azért nem nyughatik, mint a többi jámborok, kik esendesen alusznak az urban.

— Ahá, hát félti már a kísértetet, mi? Tán bizony csak magának szokott az megjelenni és nem is hord fehér lepedőt, nem is fuj tüzet a száján, hanem bot van a markában, a mivel magát úgy elagyabugyalta, hogy, — hogy — hogy!

— Na kánt'ram, láom, a vaknak hiába mondják, hogy mevirradt. Ha nem hiszi, hát menjen oda, nézze meg.

— Megyek is. Hát maga nem jön velem, Kaszás?

— Én? A mennybéli jussáért sem az urnák! Még a tájékára sem megyek többet annak a sirboltnak soha!

— Hát maga, Vastag János uram, nem tart velem kísértetet fogni?

E kérdésre úgy megrettent az érdeemes csapláros, hogy ijedtében a szava is megjött és hamarosan tiltakozni kezdett:

— Mi — micsoda? Én? Kísértetet fogni? Inkább felakasztom magamat!

(Folyt. köv.)

SZINLAP.

Ma, csütörtökön, márczius hó 3-án, bérlet 127-ik szám „A”

Niniss.

Énekes bohózat három felvonásban.

Holnap, pénteken, márczius hó 4-én, bérlet 128-ik szám „B”

Az ideren nő.

Színmű 5 felvonásban.

Van szerencsénk a t. közönség tudomására hozni, miszerint helyben **Piacz-utcán, a nagytózsde mellett**

fiók üzletet nyitottunk.

Fiók üzletünkben igen olcsón beszerezhetők: kalapok, cipők, ingek, nyakkendők, gallérok, kézezők, esőernyők, sétatotok, zsebkönyvek, ollók, pénz-, szivar-, cigaretta és dohánytárczák, fog-, haj-, ruha- és hajszkek, szappanok, illatszerek, gyermekjátékok, gyermekkoscsok, utazócikkok, ajándéktárgyak s számos itt fel nem sorolt áruk. Rend kívül nagy választék férfi és fiu kalapokban.

Miklós és Markbreit bazár.

FŐÜZLET
Frohner szálloda mellett.

FIÓKÜZLET
Nagytózsde mellett.

Apró hirdetések.

Díja 10 szóig 40 fillér, minden további szó 4 fillér, vastagabb betűkkel a nyomtatott szó 4 kr. 8 fillér

AZ OROSHÁZI HÁZIKENYÉR sütőde eláruló helyiségében mindennemű lisztek, főzelékek és élelmi czikkek a legjutányosabban beszerezhetők.

EGY JÓ HÁZBÓL való 15 éves fiu, kovácsinasnak felvétetik. Czím a kiadóban.

Államilag ólomzárólt és eredeti északnémetországi akermény repengvak valamint vetemény és viragmagvak legjobb minőségben és napi áron kapható

Deu sch Albert a Piz

magkereskedésében, Hatvan-utca 9-dik szám.

Aki olesón, jól,
≡ praktikusán ≡
≡ és modernül ≡

Építkezni akar

forduljon

BORSODY I. S. építész

irodájához Debreczenben Hunyadi-u. 5.

Templokok, városi lakóházak káptalányok, iskolák, fürdők, gyárak, gazdasági épületek stb. tervezését vagy elkészítését, nedves lakásokat szárazzá tételét, betonírozásokat vagy bármily építkezési munkákat helyben vagy vidéken olesón a legjobb kivitelben elvállal. Épületekre törlesztéses kölcsönt eszközöl ki. Biztos sikerrel előkészít a kőműves, kőfaragó és acémesteri vizsgára. — Építő iparosoknak előnyösen készít tervekét, költségvetést stb.

1933. sz.
1904. sz.

Széna eladás.

Az 1903. évben a Nagy-Cserén lekaszált 72 boglya szénából megmaradt 43 boglya szénának, újabb árverésen leendő eladása elrendeltetvén, értesítettnek a venni szándékozók, hogy az árverés a f. é. márczius hó 7-én, hétfő délelőtt 9 órakor,

a Nagy Cserén, — az erdészlaknál veszi kezdetét.

Debreczen, 1904. évi márczius 1.

A városi tanács.

Kossuth-utca 15.

A volt

Ott és Marschal-fale
üzlet

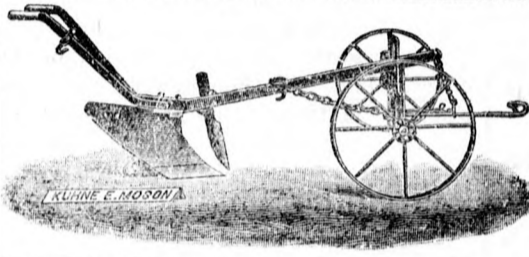
márczius havában teljese
feloszlik

A meglevő női és férfi divat-
árak, kézimunkák elárulástnak.

Az üzleti átványok eladók.

A bolt helyiség kiadó.

Kossuth-utca 15.

KÜHNE E.

hazánk legrégebbi gazdasági gépgyárában

≡ MOSONBAN ≡
legjobb anyagból és elismert gondos kivitelben kaphatók: Sack-rendszerű acél-
ekék, egy és kétvasú ekék, különféle szerkezetben, hengerek, szántóföld és rétboronák dus választékban

Hirneves tolókeres rendszerű

„Mosoni Drill“ sorvetőgépek.

Mindennemű cséplőgépek, kézi és járgányhajtásra. Gabona-tisztító és szelelőrosták. Konyoly-választók, szecskavágó, répvágó és daráló gépek kitűnő szerkezetben és különféle nagyságban. Morzsolók kézi és erőműhajtásra.

Hollingsworth lógereblyék.

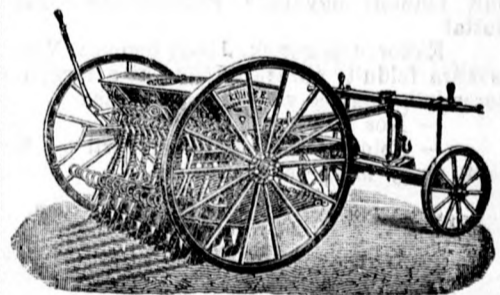
Amerikai ló- és kézi-kapák.

Francia ekék és
kapáló-gépek szőlőműveléshez

Bizományi raktár:

Korondi Sándor urnál

Debreczen, Piacz-utca 28

UJ ÜZLET!

Tisztelettel értesítjük a nagyérdemű vevő közönséget, miszerint helyben PIACZ-UTCZA 22. sz. alatt, (a kistemplommal szemben) egy a mai kornak megfelelő

czipő-, kalap- és férfi-divat üzletet nyitottunk.

Elvünk kizárólag jó anyagból készült áruknak beszerzése, amelynek tulnyomó része magyar gyártmány és bizton állithatjuk, hogy bárki teljes bizalommal fordulhat hozzánk, mivel a legjobbat és mégis olesóbban vásárolhatja nálunk, mint bárhol másutt.

A helybeli piacon több éven keresztül szerzett tapasztalatok folytán alkalmunk volt a tisztelt vevő közönség jó ízlését kismerni és így módunkban lesz a legmosszebb menő igényeket is a legjobban kielégíteni.

Szíves pártfogást kér, tisztelettel

GLÜCK és GERŐ, czipő-, kalap- és férfi-divat kereskedők, Debreczen, Piacz-utca 22. sz.,
(a kistemplommal szemben).